Õp Tatjana Rosenfeld – õpetajaks loodud

Lk 4–5

TJG vilistlane käis ümbermaailmareisil

Lk 9–11

Uued toredad õpetajad TJG-s (2. osa)

Lk 6−8

meil

Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi ajaleht NR 22 | märts 2021 | e-ajaleht

3.c klassi tüdrukud sõbranädalal

Sõbranädalal olid stiilipäevad

Lk 16–17

Kas meie kooli õpilased loevad raamatuid?

Lk 14

Kokandusduellis meisterdati õunast luiki

Lk 23

Miks lugeda raamatuid?

Amina Okbani, ***peatoimetaja***

Ma arvan, et seda pealkirja nähes paljud inimesed pööritavad silmi ja mõtlevad, miks jälle räägitakse lugemisest. Ma arvan, et lugemisest ja selle tähtsusest peakski rohkem rääkima, sest ajaga ja tehnoloogia arenguga kipuvad inimesed unustama, kui kasulik see tegelikult on. Raamatute lugemine on sama hea vaba aja veetmise viis kui telefonis istumine, lihtsalt nende vahe on see, et telefonis olev info on lihtsamini kättesaadav ja ei vaja kujutlusvõimet. Võib-olla ei leidu inimestel aega, et lugeda ja teksti põhjalikumalt süveneda ja sellest aru saada, aga ma arvan, et lugemiseks peab teadlikult aega võtma.

Leian, et lugemine on perfektne vaba aja veetmise viis. Miks? Sellepärast, et sellest on nii palju kasu vaatamata sellele, mis žanri raamatut inimene loeb ja kui pikk see raamat on. Kõik me teame, et raamatud arendavad kujutlusvõimet. Ma arvan, et kujutlusvõimeta inimesel on päris raske lugeda ulmekirjandust, kus valdavalt toimub midagi, mida on päris raske päriselus ette kujutada. Võime asju ette kujutada ei ole aga kõik, mida lugemine aitab meil arendada. Lugemine aitab suurendada ka meie sõnavara ning teha seda mitmekesisemaks. Palju huvitavam on suhelda inimesega, kellel on palju erinevat öelda ning kes oskab oma arvamust ka põhjendada. Inimesega, kelle sõnavara on vaene, on väga raske rääkida, sest nende sõnad korduvad või lihtsalt saavad otsa. Lugemise abil saab ka õppida erinevaid keeli või neist paremini aru saada. See pakub võimalust leida enda jaoks uusi võõrkeelseid sõnu ning õppida need ka selgeks. Lugemine arendab ka empaatiavõimet: lugedes saab end panna teise inimese asemele ja mõelda, kuidas mina selles olukorras toimiksin. Lugedes näed mõnikord justkui ennast kõrvaltvaatajana.

Paljudele ei meeldi lugeda raamatuid, sest need on nende arvates väga igavad ja ei paku huvi. Tegime selle kooliajalehe numbri jaoks lugemisteemalise küsitluse. Tulemustest selgus, et suisa 30% õpilastest ei loe raamatuid üldse. Sellest on kahju. Ma arvan, et need inimesed pole lihtsalt veel endale sobivat žanri või autorit leidnud. Praegusel ajal eksisteerib nii palju erinevaid raamatuid ning see on päris veider arvata, et kõik need raamatud on igavad. Iga inimene näeb ja tunnetab maailma erinevalt ning seetõttu ongi kõigil erinev maitse. Selleks, et leida enda jaoks sobiv kirjandus, tuleb otsida, tutvuda ja suhelda ka sõpradega.

Lugemine on väga hea vaba aja tegevus, mis on erinevalt paljudest teistest ka kasulik ja täiesti tasuta, sest raamatuid saab laenutada raamatukogust. See on põhimõtteliselt nagu supervõime, millega ei sünnita ning mida saab ja peab arendama!

TOIMETUS

Peatoimetaja: Amina Okbani (8.c)

Reporterid:
Teele Hint (5.c)
Jaana-Liis Sokk (9.c)
Carmen Meriel Tensbek (9.c)
Kerttu Seppi (10.a)
Nele-Liis Peters (10.a)
Helen Mitt (11.a)
Renalt Kurt (11.a)
Robin Markus Kalf (12.a)

Fotod: toimetuse liikmed, erakogud

Joonistused: Jaana-Liis Sokk

Juhendaja ja kujundaja: õp Ann Aruvee

Teele Amina Carmen Jaana-Liis

Nele-Liis Kerttu Renalt

Helen Robin õp Aruvee

Hoolime ja märkame!

Kerttu Seppi

Maailma räsiva viiruse jõudmisest Eestisse sai just mööda üks aasta. Käimas on jälle distantsõpe ja seda juba kes teab mitmendat korda. On hea aeg meelde tuletada, kuidas saame hoida nii enda kui ka oma sõprade ja lähedaste vaimset heaolu.

Distantsõpe on paljudele õpilastele ja ka õpetajatele paras katsumus olnud. On selge, et õpetaja ja õpilase vaheline kontakt ei peaks olema pelgalt e-kooli kirja pandud ülesanded. Ideaalis võiksid ju tunnid olla, nagu need koolis ikka on, lihtsalt õpetaja oleks olemas arvuti vahendusel. Nii oleks õpetajal ka lihtsam märgata, kui midagi jääb arusaamatuks või on keegi ehk hoopis pidev puuduja veebi teel peetavatest tundidest. Paraku on päev läbi arvuti taga olemine nii silmadele kui vaimsele tervisele väsitav ja peame leppima 2–3 veebitunniga päevas. Samuti mängib rolli see, et õpilastel on kodus erinevad tehnilised võimalused ja tingimused.

Õpilase jaoks on õpetaja huvi selle vastu, kuidas õpilastel distantsõpe läheb, väga oluline ja annab tuge, et vapralt vastu pidada. See ju näitabki hoolivust ja märkamist. Inimesed on erinevad ning mõni suudab enda distsiplineerimisega paremini hakkama saada kui teine. Seetõttu arvan, et on väga oluline meeles pidada nii enda heaolu kui ka sõprade ja klassikaaslaste heaolu.

Üks lihtsamaid asju, mida saame oma sõprade ja lähedaste jaoks teha, on neilt uurida, kuidas nad ennast tunnevad. Samuti on võimalus teha ka videokõnesid ja leida teisi huvitavaid võimalusi, et koos aega veeta. Meil on olnud imeline talv ja nüüd on õhus tunda juba kevadet. Jalutuskäik või mõni muu tegevus värskes õhus koos sõbraga on kosutus nii kehale kui hingele. Sealjuures on see ka ohutu, kui natuke distantsi hoida. See on suurepärane võimalus koos aega veeta ning probleemide ja murede korral nad ära kuulata ja olla oma sõpradele toeks. Öeldakse ju – jagatud mure on pool muret.

Kuid kindlasti ei tohiks ka ennast ära unustada. Tegele ka enda heaoluga. Suhtle inimestega, loe, käi õues, joonista, mediteeri, proovi teha midagi uut ja nii edasi. Ära unusta ka enda muredest ja tunnetest rääkida. Küsi vajadusel abi!

Me kõik ootame pikisilmi võimalust naasta oma tavapärase elu juurde. Soovime käia taas päriselt koolis, kohtuda sõpradega, vaadata kinos filme ning teatris etendusi, lennata puhkama kaugetele maadele jne. Selleks, et kriisist väljudes oleks meie ümber õnnelikud ja rahulolevad sõbrad, klassikaaslased ja lähedased, tuleb märgata ja hoolida juba täna. Jõudu meile kõigile sellega toimetulemiseks.

Kooli kodulehelt leiab järgmised soovitused õpimotivatsiooni hoidmiseks:

1. Koosta endale **päevakava,** kus on kindel aeg õppimiseks, soovitatavalt hommikupoolikul ja tunniplaani järgi!
2. Tee regulaarselt **puhkepause** ning leia aega söömiseks! Selleks, et näha, kui kaua õppetööga tegelema pead, võid kasutada näiteks liivakella või taimerit.
3. **Ära lase kodutöödel kuhjuda,** tee need ära õigel ajal!
4. Tee mahukas ülesanne väiksemateks osadeks ning keskendu ühele osale korraga! **Küsi õpetajalt abi!**
5. Tee iga päev midagi meeldivat, mis turgutab ja meeleolu tõstab. **Puhka piisavalt!**
6. Terves kehas terve vaim – **leia võimalused jalutamiseks või sportimiseks.**
7. **Ära unusta suhtlust oma lähedastega** — selleks on telefon, Skype ja muud vahendid!
8. **Küsi vajadusel abi.** Kooli HEV-koordineerija, koolipsühholoog ja kooliõde nõustavad jätkuvalt õpilasi ja vanemaid. Nõustamine toimub e-posti, telefoni ja videosilla teel. Kontaktid leiab kooli kodulehelt. Vaimse tervise toetamise kohta loe siit: https://peaasi.ee/, http://enesetunne.ee/

Õpetaja Tatjana Rosenfeld soovitab kooliaega nautida

Renalt Kurt

Miks te hakkasite õpetajaks?
Olen pärit suurest perekonnast ja mulle on alati meeldinud nooremaid õpetada. Mu ema oli lasteaednik, minu vanemad õed õppisid õpetajateks ja minu emapoolne vanavanaonu oli koolidirektor. Nii et õpetajageen on vist veres.

Milline oli teie esimene kogemus õpetajana? Kas see oli positiivne ja innustas jätkama?
Peale kooli lõpetamist tundus, et enne kui minna kooli, peaksin minema lasteaeda, et tutvuda lapse mõttemaailmaga. Selleks, et mõista esimese klassi last, peab mõistma, kuidas ta eelnevalt mõtles ja asjadest aru sai. Nii otsustasingi minna lasteaeda tööle, paarist aastast sai aga viisteist. Sest lapsed tundusin nii lahedad ja huvitavad, pidevalt sai nendega nalja. Seega võin öelda, et lasteaias saadud esimene töökogemus oli positiivne.

Kui elu poleks sidunud teid pedagoogikaga, siis kellena te töötaksite?
Oleksin siis vist näitleja, mulle väga meeldis draamat teha ja kujutada ennast ette kellegi teise rollis. Aga ema ütles mulle, et näitleja leib ei pruugi igavene olla. Nii ma siis kuulasin teda ja jätsin selle mõtte sinnapaika. Ma kaalusin ka disaineriametit, aga tundes minu kiiksu asju pidevalt ümber teha ja parandada, siis mu kaup ei oleks ilmselt letti jõudnud :)

Rääkige mõni huvitav seiklus, mis koolis on ette tulnud.
Eks neid huvitavaid hetki ole palju, aga kui ma esimest korda Järveotsa Gümnaasiumi tööle tulin, siis paluti mul hakata tegelema näiteringiga. Üks asi, kui sa oled ise kusagil trupis näitleja, õpid oma teksti ära ja teed nii, nagu näitejuht sult ootab, aga teine pähkel on ehitada ise terve lavastus püsti nii, et publik minema ei marsiks. Magamata öid oli palju, aga saime vist lastega päris hästi hakkama.

Kuidas saate hakkama ning mida võtate ette, kui õpilastega on keerulised olukorrad?
Oma õpilastele räägin alati, et mitte nemad ei ole halvad, vaid nende teod on halvad. Ja siis räägimegi nendest halbadest tegudest.

Rääkige lähemalt enda õpetamismeetoditest.
Ma lasen õpilastel endal asja tuumani jõuda, õpetaja käest võib küsida alles siis, kui enam kusagilt mujalt vastuseid ei leia. Kasutan palju grupitöid. Mõnikord lasen õpilastel tunnikonrolli ajal kasutada ka õpikut, kuigi see võib tunduda päris lihtne, siis elu on näidanud, et kõige lihtsam asi võib päris keeruliseks osutuda. Nii kummaline, kui see ka pole, ei suuda kahjuks õpilased enda ees olevaid vastuseid näha. Eks see ole ilmselt nutiajastu probleem.

Õpetaja Tanja oma 2.c klassiga sügisesel spordipäeval

Kas teil on olnud elus hetki, kui olete mõelnud, et loobute õpetajatööst?
Päris sellist hetke ei ole veel ette tulnud, vastasel juhul ei tööta ks ma täna selles majas.

Milline on teie arvates täiuslik õpetaja?
Kas täiuslikku inimest on olemas? Kuid arvan, et üks õpetaja peab ennekõike endast lugu pidama. Kui inimene ise ennast ei hinda, siis kes seda veel teeb? Mõistlik oleks, kui ta käiks ajaga kaasas, sest see, mis töötas eile, ei tööta enam täna. Sedasi on ka töötegemine lihtsam ja kergem. Mis puutub käitumisse, siis ilmselgelt peab ta olema oma õpilastele, ja miks mitte ka kolleegidele, eeskujuks. Minu ema ütles alati, sa ei saa teistelt eeldada ja oodata seda, mida sa endalt ei oota.

Kas naudite meie koolis töötamist? Millised õpilased on teile meelde jäänud?
Mulle meeldib õpetada. Mulle meeldivad minu kolleegid. Kuna minu esimesed õpilased käivad alles gümnaasiumis, siis nad on mul alati meeles ja silme all :)

Kas planeerite ka tuleviku meie kooliga siduda?
Kas kunagi kauges tulevikus töötan veel siin, ei oska öelda, loodan, et jah, kuid iialgi ei tea, mis suunas elutuuled puhuda võivad. Oma lastega seonduvalt näen küll veel pikalt ühtset sidusust kooliga.

Soovitage midagi meie kooli õpilastele ja nende vanematele.
Need kaksteist aastat mööduvad nagu linnutiivul. Nautige seda aega ja võtke sellest maksimum. Olge positiivsemad ja õppige nägema suuremat pilti.

Uued õpetajad meie koolis – 2. osa

Teele Hint, Helen Mitt, Jaana-Liis Sokk ja Carmen Meriel Tensbek

Sellel õppeaastal on meie kooliperega liitunud mitu toredat uut õpetajat. Küsisime mõned küsimused, et nendega rohkem tuttavaks saada.

AGNES ALTKÜLA – klassiõpetaja, 3.c klassijuhataja

Kuidas ja millal leidsite tee õpetajaameti juurde?
Õpetajaks saamise soov on olnud aastaid, kuid teostus sai küpseks siis, kui kandideerisin programmi „Noored Kooli".

Kuidas sattusite Järveotsa gümnaasiumisse?
Programmi poolt oli ette nähtud teatud kindlad kriteeriumid, millisesse kooli kandideerida, ja minu jaoks oli oluline ka kooli asukoht, nii ma siis oma sooviavalduse TJG-sse saatsingi. Kummaline kokkusattumus oli see, et kõne koolist sain samal päeval, kui mul oli viimane tööpäev eelmises ettevõttes. Öeldakse ju, et uus uks ei avane enne, kui oled vana sulgenud.

Kus te olete varem töötanud?
Töötasin 14 aastat firmas Johnson & Johnson AB Eesti filiaal, mis tegeleb meditsiiniseadmete müügiga.

Kui hästi saate läbi meie kooli õpetajate ja õpilastega?
Eks seda tuleb muidugi nende käest küsida :) Ise arvan, et meil läheb hästi. Mind on teiste õpetajate poolt väga hästi vastu võetud ja kui abi vaja, siis tean, et võin alati kellegi uksele koputada.

Millega te oma vaba aega sisustate?
Mul on suur aed ja päris palju energiat läheb sinna. Meeldib jooksmas käia, kuid pean tunnistama, et see on hetkel unarusse jäänud, pigem käin jalutamas. Käin võimaluse korral kinos ja teatris, öökapil on alati lugemist ootamas mitu raamatut.

Mis on teie elu moto?
Ära tee teistele seda, mida sa ei taha, et teised sulle teeksid.

JEKATERINA GUSSEVA – inglise keele õpetaja

Rääkige veidi endast.
Juba lapsepõlves tahtsin saada õpetajaks. Olen vist õnnelik inimene, kes ei seisnud raske dilemma ees, kelleks saada? Lõpetasin Tartu Ülikooli kahel erialal – inglise ja eesti filoloogia.

Kuidas sattusite Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi õpetajaks?
Tulin Järveotsa Gümnaasiumi enda jaoks natuke ootamatult, sest pikemat aega olen õpetanud peamiselt täiskasvanuid. Kuid oma otsust ma ei kahetse: siin on toredad ja toetavad kolleegid ning loomingulised õpilased. Tunnen end siin väga hästi.

Millega tegelete oma vabal ajal?
Olen töösõltlane. Samas õpetajatöö nõuab pidevat enesetäiendamist, nii et ma loen palju erialakirjandust, aga ka ilukirjandust. Vabal ajal meeldib mulle jalutada, natuke sporti teha ja veeta aega perega.

Mida hindate enim õpetajatöö juures?
Meeldib jagada oma teadmisi ja oskusi teistega. Näha, kuidas õpilased arenevad. Õpetajatöö on väga pingeline, kuid vaev tasub ära.

Miks otsustasite hakata õpetama just inglise keelt?
Hakkasin õppima inglise keelt, kuna see on väga levinud keel ja annab ligipääsu erinevatele teadmistele. Mulle meeldisid lapsepõlves ka inglise kirjaniku Arthur Conan Doyle'i teosed, tahtsin neid lugeda originaalkeeles. Ja nüüd on mul rõõm õpetada seda keelt ja jagada kultuuri.

Kui teist poleks saanud õpetajat, siis millega ilmselt tegeleksite?
Ma oleksin siis ilmselt arst. Lapsepõlves "käisid koolis" kõik minu nukud ja "ravisin" neid ka.

Kas olete ka välismaal elanud või õppinud?
Olen olnud nii Inglismaal kui ka Ameerika Ühendriikides. Arvan, et kõige parem on õppida keelt kultuuriruumis.

KRISTINA STOJAKINA – käsitöö ja kodunduse õpetaja

Palun tutvustage ennast.
Olen Kristina Stojakina, TJG käsitöö ja kodunduse õpetaja. Rõõmsameelne, abivalmis ja sõbralik inimene ja imearmsa 4-aastase poja ema. Ma olen sündinud Tallinnas, kuid suure osa oma elust olen elanud ka Raplamaal. Põhikoolis käisin ma Kadrioru Saksa Gümnaasiumis, seejärel lõpetasin Tallinna Kopli Ametikooli, kus ma õppisin rahvuslikku käsitööd ja ettevõtlust. Edasi suundusin Tallinna Ülikooli, kus läbisin nii bakalaureuse- kui ka magistriõpingud.

Kuidas te jõudsite TJG-sse?
TJG-sse jõudsin ma peale oma magistriõpingute lõpetamist, täpsemalt peale lõputöö kaitsmist. Nii et olen täitsa värskelt ja uuelt lehelt alustav õpetaja ☺. Ma hakkasin sirvima töökuulutusi ja leidsin TJG töökuulutuse, kus vajati käsitöö ja kodunduse õpetajat. Mul oli väga suur rõõm, sest käsitöö ja kodunduse õpetajal ei ole just palju võimalusi nii kiirelt peale õpinguid õpetajana tööle saada. Veel suurem rõõm oli, kui osutusin valituks.

Kuidas on teil TJG-s läinud?
Hetkel on olukord riigis keeruline ja hariduselus samuti. Sellele vaatamata tundub mulle, et mul on TJG-s siiamaani väga hästi läinud. Kolleegid, õhkkond koolis ja õpilased on väga toredad. Samas aga kõik see, kontaktõppe ja distantsõppe vahetus, tundub ka natuke hirmutav. Vahel mõtlen, et kas ma saan ikka hakkama, kuna kogemus õpetamisel on mul ju nii väike. Teistpidi leian, et see on mulle praegu väga hea õppetund ja koht, kus saan meeletult kogemusi.

Milline on teie lemmikmälestus enda kooliajast?
Kui aus olla, siis mul ei ole väga palju mingeid erilisi mälestusi põhikoolist, küll aga on mul hästi meeles, kuidas tegime etendust „Kollased elevandid". Me kõik olime kollasesse riietunud, kõigil ühesugused lühikesed seelikud ja maikad, ja see oli väga meeleolukas. Selline asi on siiani hästi meeles ☺.

Mis on teie lemmik käsitööline tegevus?
Minu lemmik käeline tegevus on heegeldamine, see tuleb mul hästi välja. Veel võiksin välja tuua helmestikandi, kuid kahjuks ei ole saanud sellega viimasel ajal palju tegeleda. Ametikoolis meeldis mulle eriti nahakunst, metallitöö (ehete valmistamine) ja keraamika.

Maailm on täis võimalusi! TJG vilistlane Arno ja tema ümbermaailmareis purjekal

Helen Mitt

Arno Hirtentreu lõpetas Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi esimese lennu ning on elanud uskumatult põnevat elu: ettevõtlus, perefirma loomine ja maaliline reis purjekal ümber maailma. Olles näinud kaugeid maid ja võimast merd, on loodus võitnud tema südame ning ka praegu ei suuda kõik muud tegemised teda metsast ja merest eemal hoida.

Rääkige meile natuke endast.

Olen lõpetanud Tallinna 55. keskkooli (mis nüüd kannab Järveotsa gümnaasiumi nime) esimese lennu. Kooli ajal tegelesin aktiivselt mootorispordiga ning saavutasin sellel alal häid tulemusi (Kalevi Suursõidu võitja, mitmekordne Baltikumi meister noorte ringrajasõidus jne). Peale gümnaasiumit siirdusin õppima Eesti Põllumajandusülikooli ning lõpetasin selle metsamajanduse erialal. Olen suurem osa elust olnud ettevõtja ning tegelenud erinevates valdkondades. Ehitasin ülesse perefirma Euro OIL, mille müüsin maha, enne kui alustasin oma pikka merereisi ümber maailma. Aastatel 2005–2016 olin tegev Eesti ühe suurema kohaliku omavalitsuse volikogus maa- ja keskkonna komisjoni esimehena ning alates 2013 Harku vallavolikogu esimehena. Olen kolme täiskasvanud lapse isa ja kahekordne vanaisa.

Meenutage oma kooliaega.

Tulin siia kooli üheksandasse klassi, koolimaja oli uus ja värvilõhnaline. Minu klassijuhatajaks oli keemiaõpetaja Maila Mölder. Kuna kooliajal tegelesin väga aktiivselt mootorispordiga, siis tuli ette perioode, kus seoses võistluste

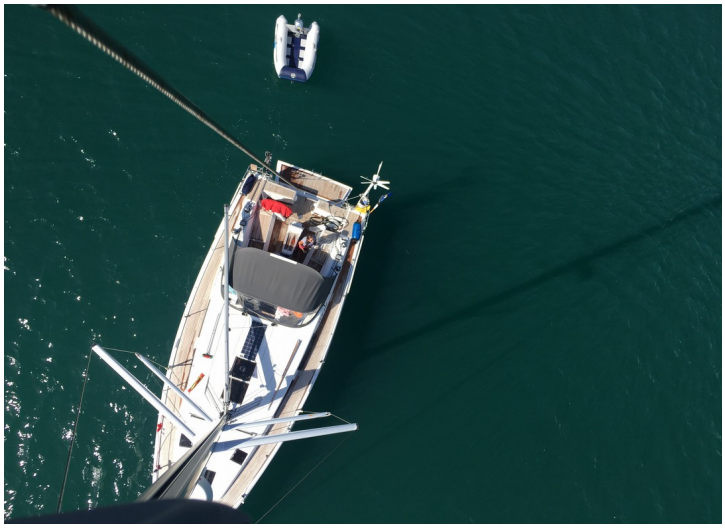

ja treeninglaagritega tuli pikalt koolist puududa, aga õpetajad – eriti klassijuhataja ja kooli direktor Malle Eglon olid väga mõistvad.

Millega praegu tegelete?

Peale 3,5 aastat kestnud ümbermaailma purjetamisreisi lõppu ja Eestisse tagasitulekut sai minust Eesti ühe ilusaima mõisa, Padise mõisa omanik, ning täna tegelen aktiivselt selle mõisa arendamisega. Vabal ajal on minu harrastused enamasti seotud merega (purjetamine, sukeldumine, kalapüük jne), palju meeldib liikuda looduses ja metsas, sh seeni korjata ning neid siis marineerida vms.

Jutustage põgusalt oma seiklusest ümber maailma.

Alustasin üksi oma reisi Pirita sadamast 07.07.2016 oma purjekal, mis kandis nime Kristina-Regina (minu kaksikutest tütarde järgi). Esimene peatus oli Dirhami sadam ning sealt juba edasi Gotlandi suunas. Läänemerest läksin välja Põhjamerre läbi Kiili kanali ning külastasin paljusid Euroopa riike: Saksamaad, Prantsusmaad, Hollandit, Belgiat, Hispaaniat, Portugali. Gran Canarialt võtsin kursi Roheneeme saartele ning sealt juba üle Atlandi ookeani Kariibi merre. Kariibi meres külastasin paljusid saari. Dominikaani vabariigis liitus minuga minu elukaaslane ning koos purjetasime läbi Panama kanali Vaiksesse ookeani. Teel Galapagose saartele ületasime esimest korda ekvaatorit ja peale seda oli meie pikim järjest merel oldud aeg 21 päeva, läbides selle ajaga 3200 meremiili (umbes 6000 km). Sellel ajal me teisi laevu ega saari ei näinud. Elasime robinsonilikku elu – püüdsime erinevaid kalu ja elatusime nende söömisest. Käisime läbi Prantsuse Polüneesia, Cooki saared, Niue, Tonga, Fidži, Vanuatu. Uus-Kaledoonia ning sealt üle Korallimere Austraaliasse. Kuna Austraalia loode- ja põhjaosas on tsüklonite hooaeg oktoobrist aprillini, siis sellel ajal tõstsime purjeka veest välja ning tegime hooldetöid. Uuesti alustasime Austraaliast edasiliikumist mais 2019 suunaga Indoneesiasse. Indoneesias peatusime Bali lähedal Lomboki saarel. Septembris 2019 hakkasime ületama India ookeanit, mis on oma rahutu olekuga üks keerulisim ja ebamugavaim koht purjetamiseks. Merel tuli olla korraga üle kahe nädala, nägemata teisi laevu või rääkimata saartest. India ookeanit ületades peatusime Austraaliale kuuluval Jõulu- ja Kookossaartel, Mauritusele kuuluval Rodriguese saarel, Mauritusel ja Euroopa Liitu kuuluval Réunioni saarel, kus on käibel eurod ja telefonikõnesid saab teha Eesti hinnaga, kuigi saar ise asub teisel pool maakera! Réunioni saar on maailmakuulus oma mägimatkaradade poolest.

Sealt edasi tuli ette võtta pikk ja raske teekond Lõuna-Aafrika suunas, kus on varitsemas tormid ja keerulised ilmaolud. Lõuna-Aafrikasse jõudsime novembris 2019. Mööda Lõuna-Aafrika rannikut kulgeb Nõelaneeme hoovus, mis on väga kiire ja paadiga võib saavutada uskumatuid kiiruseid. Lõuna-Aafrika lõunapoolseima tipu, Nõelaneeme tipu ja Hea lootuse neeme läbimine on üks ohtliku-

maid kohti laevadele maailmas ning on paljude purjetajate unistustes (nii oli see ka minul). Olin õnnelik, kui möödusin üksi purjetades Hea Lootuse neemest. Rääkisin juttu Vetevanaga, andsin talle head ja paremat ning palusin, et ta mind hoiaks, nii see ka läks. Nõelaneeme tipus saavad kokku ka India ja Atlandi ookean. Vanaaasta saatsime ära Kaplinnas Lõuna- Aafrikas ning hakkasime valmistuma viimaseks raskeks etapiks mööda Atlandi ookeanit Roheneeme saarte suunas. Sinna vahele jäi Saint Helena saar ja Ascensioni saar ning teistkordne ekvaatori ületus. Täpselt samal päeval, kui Eesti vabariik tähistas oma 102. sünnipäeva, jõudsime tagasi Roheneeme saartele samasse sadamasse, kust lahkusin kolm aastat tagasi, ainult liginesime teiselt poolt. „Maakera on siiski ümmargune.“

Kuidas selline reis teid inimesena muutis?

Arvan, et oskan näha elu teisest vaatevinklist ning olen peale seda reisi oma elu väärtusi ümber hindama hakanud. Reis õpetas mind olema kannatlik, austama merd ja ümbrust, täiendas mu teadmisi kõige ümbritseva suhtes ning näitas looduse tõelist ilu ja jõudu, millest kodus olles ei suuda aru saada. Kui oled kodust kaua eemal, siis saad aru milline hindamatu väärtus on su lähedased ja kui hea koht elamiseks on Eesti.

Jutustage mõnest põnevast seigast oma teekonnal.

Elamusi ja seikasid on nii palju, alates looduse ilust, mere võimsusest, kuid minu jaoks olid väga põnevad kohtumised suurte mereelukatega, nt vaalade ja delfiinidega, nende liikumist ja mängu võib kaua vaadata. Maapealses elus olid avastamistväärt kauged eksootilised saared, kuhu lennukid ega laevad ei käi ning kuhu tsivilisatsioon veel jõudnud ei ole. Üks selline koht on Vanuatul paiknev Tanna saar, kus on elav vulkaan ja inimesed liiguvad nagu tõelised pärismaalased.

Millist nõu annaksite praegustele TJG õpilastele?

Õppige keeli, olge täpsed ja viisakad teiste suhtes ning pidage oma lubadusi.

Meie kooli andekas kunstnik Keneli

7.b klassis käib Keneli Reimal, kes õpetaja Helen Paasmäe sõnul on tõeliselt andekas. Siin on mõned tema tööd.

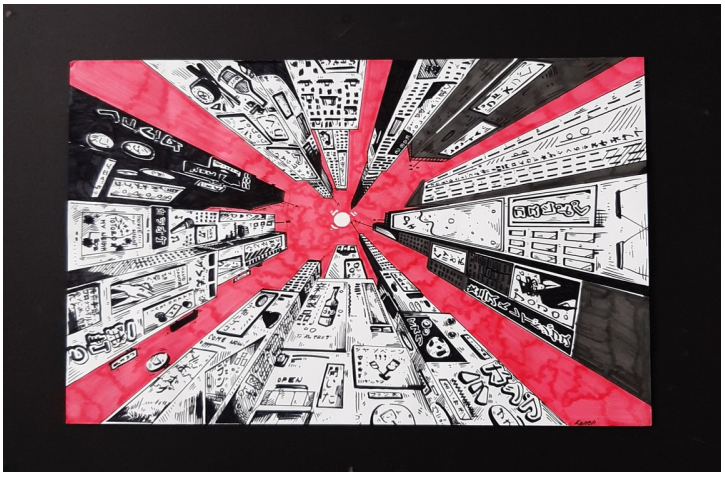

NB! Kui soovid, et ka sinu looming (luuletus, lühijutt, foto, joonistus vm) ilmuks koolilehes, võta ühendust mõne toimetuse liikmega või kirjuta koolileht.meil@gmail.com.

Luule lainel

õp Ann Aruvee

Meie kooli andekas viisik – **Hans-Kaarel Laes (11a), Robin Markus Kalf (12a), Sven Erik Kaer (11a), Helis Mosona (11a) ja Armin Aariste (11a)** – võttis osa isamaalise luule esitamise videokonkursist „Eestimaa ilu hoieldes" ja saavutas III koha. Esitamiseks valiti Carl Eduard Malmi „Isamaa", video pani kokku Hans-Kaarel.

12. klassi õpilane **Robin Markus Kalf** osales veel teiselgi luulevõistlusel – Luuleprõmmil, lugedes seal omaloodud luuletust „Tagamaa küngas". (NB! Loe ülevalt alla.)

Tagamaa küngas

Robin Markus Kalf

Tagamaa küngas
Koht, kus seisan
Tagamaa küngas
Kus vaikuses end peidan

On ilmatu suured lumemäed
Kõik täis õhku lõikavat vaikust
Kaljuserval ripub purikas jääd
Kostab sädelevat lumevaikust

Siin on öö ja siin on päev
Siin on maa ja taeva äär
Seal on pime ja seal on külm
Öös helgivad virmalised

See on vaikus ja tühjus
Tröostiv lõputu üksindus
Mis südame rinnust kisub
Päeva tärkamas ei näe

Päev on lühike ja karge külm
Kaljud puudutavad tipuga taevast
Seal taevas temaga lõimub
Ja ümbritsevad mind müürina mäed

See ongi igatsetud tagamaa küngas
Koht, mida vaid unes näen
Siin on ilu ja valu teineteise käes
Siin on minu koht ja rahu

Siia kauaks ma ei jää
Kuid vaikus see ootab kaua
Ulub tuul kui kaljude hääl
Uinub päev vaikuse hauas

Siin on kõik ja mitte midagi
On ja ei ole ka see tühi küngas
Ei unune see koht mitte iialgi
See tagamaa kaunim küngas

Kui sageli loevad TJG õpilased raamatuid?

Amina Okbani

Uurisime meie kooli 1.–12. klassi õpilaste käest, kui sageli loevad nad raamatuid. Küsitluses osales kokku 166 õpilast. Õpilasi, kes loevad raamatuid iga päev, oli 16% (26). Õpilasi, kes loevad raamatuid mõned korrad nädalas, oli 23% (39 õpilast). 31% õpilastest (51 õpilast) loevad raamatuid mõned korrad kuus. Õpilasi, kes ei loe raamatuid üldse, oli 30% (50 õpilast). Küsitluse tulemused olid väga üllatavad, sest tekkis küsimus, kas need 30% õpilastest ei loe ka kirjanduse tunni kodulugemise raamatuid? Samas oleme väga uhked, et leidub õpilasi, kes loevad raamatuid igapäevaselt. Raamatud teevad targaks!

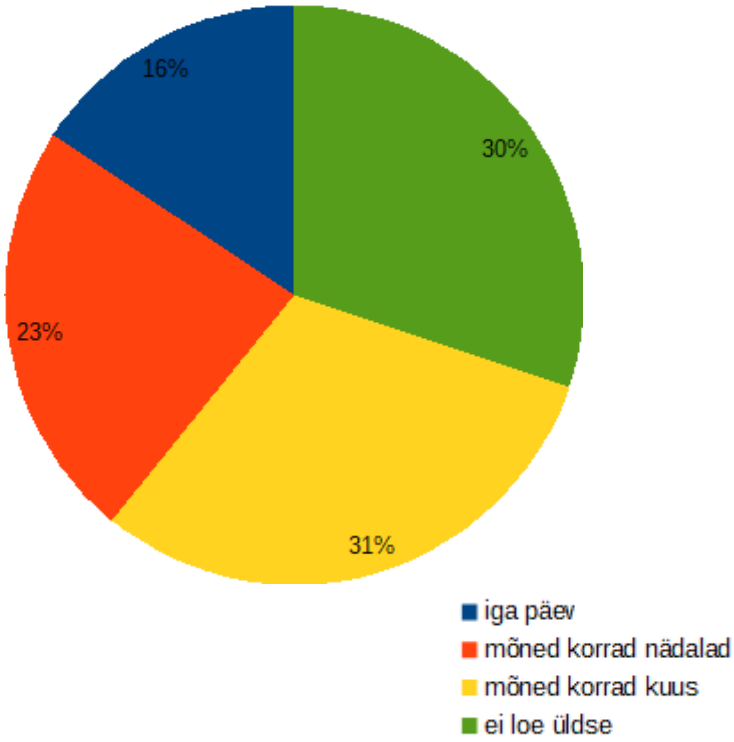

Mõtteteri lugemise kohta

„Niisugust raamatut polegi, millest poleks õppida midagi head.“
Johann Wolfgang von Goethe

„Maja ilma raamatuteta on nagu tuba ilma akendeta.“
Heinrich Mann

„Ükski meelelahutus pole nii odav kui lugemine ega ükski nauding nii püsiv.“
Mary Wortley Montagu

„Kirjanik vaid alustab raamatut, lugeja lõpetab selle.“
Samuel Johnson

„Lugemine on minu jaoks parim vahend elu ebameeldivuste vastu. Pole olnud veel sellist muret, mida tund lugemist poleks hajutanud.“
Charles de Montesquieu

Koomiks

Jaana-Liis Sokk

Armastus on õhus – sõbranädala üritused meie koolis

Amina Okbani

10.–12. veebruarini oli meie koolis sõbrapäeva nädal, mil toimus palju vahvaid tegevusi. Sõbrapäeva nädalat korraldasid meie kooli tublid 9. klassi õpilased ja õpilasesindus.

Sõbranädalal toimusid stiilipäevad. 10. veebruaril oli esimeseks teemaks tuduriided. Selle stiilipäeva juures oli kõige toredam see, et võisid kasvõi oma magamisriietes tulla kooli ja tunda ennast mugavalt. Kooli peal oli näha kõndimas õpilasi oma lemmiksussides ja vahetundide ajal patjadel magamas.

11. veebruari stiilipäevaks oli retro. Tekkis selline tunne, nagu meie kooli oleks ehitatud ajamasin ning inimesi ajas tagasi viidud. Õpilaste riietus oli justkui suur muster – mummuline, ruuduline ja eelkõige värviline! Meeleolu aitas tekitada ka retrostiilis muusika, mida mängiti vahetundide ajal.

Sõbrapäeva nädala lõpetas viimane stiilipäev, milleks oli lemmikkuulsus. Õpilasi oli näha erinevates kostüümides ringi liikumas ja kuulda oli küsimust „Kes sa täna oled?“. Meeleolu oli äärmiselt positiivne ja tundus, et õpilastele meeldisid stiilipäevad väga.

Sellel aastal toimus ka meie kooli raamatukogus sõbrapäevateemaline fotosein. Õpilased said tulla pilte tegema koos enda sõprade ja tuttavatega ning jäädvustada see tore meeleolu, mis oli tol hetkel. Fotosein oli väga teemakohaselt kaunistatud ning pildid tulid väga ilusad. Pildi hind oli 50 senti.

Meie kooli raamatukogus oli ka traditsiooniline kirjakast, kuhu said õpilased oma kirju panna. Kirjade jagamine toimus 12. veebruaril ja kirjakast oli erakordselt populaarne. Õpilased olid väga elevil, et üllatada oma sõpru ja tuttavaid oma kirjadega. Sellel aastal tuli kirju väga palju ning loodame, et nende arv kasvab ka edaspidi!

Tähtsad üritused kolisid veebi

õp Triinu Lehtoja ja Ann Aruvee

Distantsõppe kevadel tuli ka üritustel ajaga kohaneda ning seada sammud veebi. Nii Eesti Vabariigi 103. sünnipäeva, Jaapani õhtut kui emakeelepäeva tähistasime sedapuhku video vahendusel.

Eesti Vabariigi 103. sünnipäevaks valmis ajalooõpetajate Katri Silla ja Dagmar Seljamäe, muusikaõpetaja Aleksandra Di Maio ning gümnasistide Kirke Rebase, Sandra Anupõllu, Chiara Pironi, Alex-Devon Filatovi, Hans-Kaarel Laesi, Sven-Erik Kaera ja Ronald Jaaska koostööna hariv ning meeleolukas digiaktus. Aktusel kõlas Eesti Vabariigi iseseisvusmanifest, tehti 10. klassi õpilase Oskar Pruuli juhtimisel virtuaalne jalutuskäik Eesti iseseisvumise juures olulist rolli mänginud kohtadesse Tallinnas, laulsid 1. ja 10. klassi õpilased ning esitas pidupäeva mõtiskluse õppejuht Mari Uudelt. Seejärel said kõik oma Eestialased teadmised proovile panna Kahooti viktoriinis. Pidulikes rõivastes oli sel päeval pandud palju rõhku sinimustvalgele.

Emakeelepäeva tähistamiseks valmis eesti keele õpetajate ja gümnasistide koostöös taas hariv video. Rõõmuga lõid selles kaasa 10. klassi õpilased Marilis Rebane, Oskar Pruul, Caroly Kuningas, Villem Männard, Hanno Paldra, Katriin Raudsepp, Kirke Rannas ja 11. klassi õpilane Sven-Erik Kaer ning operaatorimonteerijana ulatas lahke abikäe abiturient Kirke Rebane. Videost, mida vaadati eesti keele tundides, sai teadmisi nii eesti keele ajaloo, erilisuse kui ka mängulisuse kohta; samuti mõtiskleti selle üle, kas eesti keel on suur või väike keel. Pärast video vaatamist toimus põnev viktoriin.

Emkeelepäeval tähistasime ka Õ-tähe 205. sünnipäeva. Kooli raamatukogu initsiatiivil innustati kõiki märkama ja pildistama Õ-tähega sõnu.

Jaapani õhtu toimus 5. märtsil kell 17.00–19.00 YouTube`i kanalis otseülekandena. Üritust viiisid läbi meie koolis jaapani keele suuna õpilased ja nende *sensei* Hiroyuki Sonobe. Videoklipid filmiti jaapani keele tundides, 12. klassi õpilane Kaire Sepp ühendas need tervikuks. 35-küsimusega, mahuka Kahoodi koostasid 11. klassi jaapani suuna õpilased.

Kuulata sai ettekandeid jaapani jumalatest, autodest, toidust ja kimonost. Videos valmisid maitsvad jaapani toidud (*omurice* ja pannkoogid), teadmisi sai ka jaapani mängude, kalligraafia ja origami kohta. Kõike seda võis video vahedusel õppida ja järele proovida.

Sportlik talv Järveotsas

õp Raina Kaus ja Ann Aruvee

Õpetajate heaolu aasta

Liikuma Kutsuvatel Koolidel oli jaanuar tiimitöö kuu. Selle raames jäid õpetajad peale tunde ja veetsid vahvalt koos aega. Staadionil leidis aset „Elav lauamäng", kus õpetajad said nuputada, seletada sõnu, laulda koolihümni ja vigurkelgutada.

Märtsist algasid õpetajatele liikumislõunad. Igal teisipäeval ja reedel kell 13 tutvustab keegi õpetajatest enda toredat harrastust videopildi vahendusel, kus kõik õpetajad kaasa saavad lüüa.

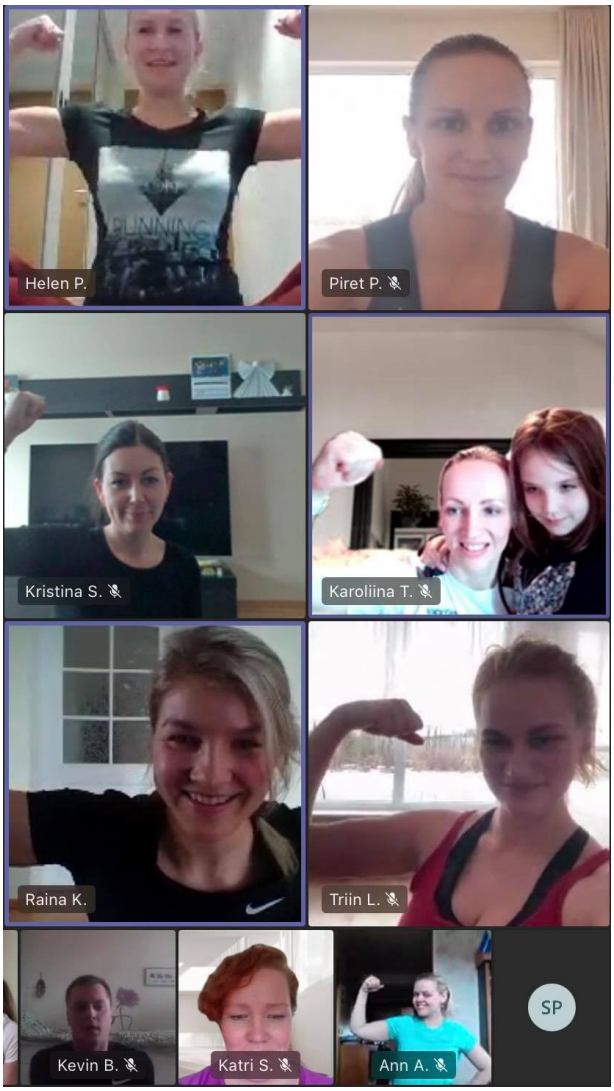

Tervise tegu ja tervise tegijad

Novembrikuus selgitati välja Harjumaa Tervisetegu ja Tervisetegija. Meie kooli projekt Liikumisminutid valiti nominendiks terviseteona ning õpetajad Liis-Grete Arro ja Raina Kaus tervisetegijatena.

Lõppenud aastal kuulutas Tallinna Haridusamet välja ka konkursi „Tallinna aasta spordisõbralik õpetaja 2020", mille eesmärk on tunnustada Tallinna üldhariduskoolide õpetajate tööd õpilaste kehalise ja vaimse arengu toetamisel. Esile tõsteti ka meie kooli õpetaja Raina Kaus, kes leiab iga lapse juures just selle lähenemisnurga, mis tekitab liikumisrõõmu ja paneb sportima.

12. a tüdrukud käisid lumelaua algõppes

12.a tüdrukutel oli võimalus käia kehalise kasvatuse õpetaja Rainaga lumelaua algõppel, kus omandati olulised teadmised ja oskused. Õpilaste hirmud said ületatud ning uus kogemus jättis hea emotsiooni pikaks ajaks.

Liikumisminutid

Liikumisminutite II etapi võidukad olid 1.a, 4.b (pildil), 5.c, 8.c ja 10.a. Auhinnaks lõbus talispordipäev kuuma tee ja pirukatega.

Läbi on saanud ka Liikumisminutite III etapp. Rõõmu osaks said sellel korral 1.a, 4.b, 6.c, 8.c ja 10.a. 1.a ja 4.b auhinnaks tuleb basseinipidu puuviljavaagnaga ning 6.c, 8.c ja 10.a jalgrattamatk piknikukorviga.

Liikumisminutite viimane etapp käib hoogsalt ning lõppeb 28. mail!

Kehalise kasvatuse tunnid toimusid õues ja lumi rõõmustas lapsi väga.

Konkurss „Hakkame liikuma"

Novembris korraldas Eesti Terviserajad konkursi „Hakkame liikuma". Kehalise kasvatuse õpetaja Liis-Grete Arro eestvedamisel osales ka meie kool. Õpetaja mõtles välja luuletuse, mille 2.b klassi õpilased vapra klassijuhataja Marje Liedemanni eestvedamisel pähe õppisid. Luuletuse järgi tehti ka äge video, mille aitasid kokku panna abituriendid Kirke Rebane ja Greete Saar. Võit tuli ja siseterviserada jõudis meieni.

Eliisabeti hobi on päeviku pidamine

Helen Mitt

Eliisabet liitus meie kooliperega 2020. aasta sügisel, et õppida jaapani keelt. Nii mõnedki murdsid pead, kui ta vahetundides oma salapärase vihiku avas ja sellesse jäägitult süvenedes kirjutama asus. Nagu hiljem selgus, on tal harjumus pidada päevikut. Täna räägib ta natuke enda kogemusest ja teekonnast, kus tal alati päevik kaasas on!

Räägi natuke endast.
Minu nimi on Eliisabet, ma käin 11. klassis ja mulle meeldivad pehmed asjad ja rõõmsad värvid. Mul on veidi lünklik ja ebatäpne mälu ja pean sellepärast nii-öelda mälestustevihikut, kuhu kirjutan üles asjad, mida ma ei taha unustada.

Kui tihti sa oma päevikut täidad?
Täidan päevikut umbes kord nädalas, kuid mul ei ole selle jaoks kindlat graafikut. Aasta tagasi, kui seda alustasin, kirjutasin aga pea iga päev.

Millest sa kirjutad?
Asjadest, mida tahaksin mäletada. Kui juhtub midagi õnnelikku, midagi olulist; kui ma tunnen midagi ootamatut; kui on midagi, mille detailides ma tahan kindel olla. Tavaliselt kirjutan ma üles oma venna öeldud või tehtud asjad – need on kõige olulisemad üldse!

Kas päevikus olev Eliisabet erineb kuidagi Eliisabetist, keda teistele näitad?
Mitte kuigi palju. Kuigi ma ei jaluta iga päev klassiruumi ja ei karju "Mulle kukkus hommikul lilleõis pähe ja see oli väga lahe!!", aga mu mõtlemine ja emotsioonid on samad.

Mida pead kirjutamise juures kõige olulisemaks?
Ma teen oma parima, et mitte kirjutada sõnu, mida ma tegelikult ei mõtle.

Mida see sulle andnud on?
Mulle tundub, et see on mu mälu parandanud, kuna pean asjad vähemalt nii kaua meeles pidama, et neid üles kirjutada. Samuti saan lahti lasta mõtetest, mis

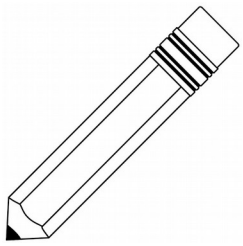

mind on häirinud, ja leida uusi asju, millest mõelda. Ning seda on väga lõbus mõnikord uuesti lugeda.

Kas ja kuidas on sinu sissekanded aja jooksul muutunud? Kas näed muutust ka endas?
Nad on läinud palju loogilisemaks ja arusaadavamaks. Esimesi sissekandeid lugedes ei saa ma sugugi aru, mida need tähendavad või mis täpselt juhtus. Samuti julgen ma end rohkem väljendada, nii kirjalikult kui päriselus.

Kellele soovitad päevikut pidada?
Inimestele, kes tunnevad, et neid aitaks oma mõtete paberil korrastamine ja väljaelamine. Usun, et isegi selle ühekordne proovimine on, kui mitte midagi muud, siis meeldiv kogemus ja hea viis end väljendada. Kas sa teadsid, et päeviku pidamine võib tugevdada immuunsussüsteemi?

Raamatusoovitused

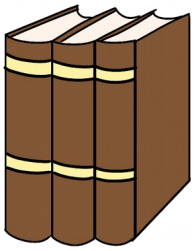

Teele Hint, Carmen Meriel Tensbek

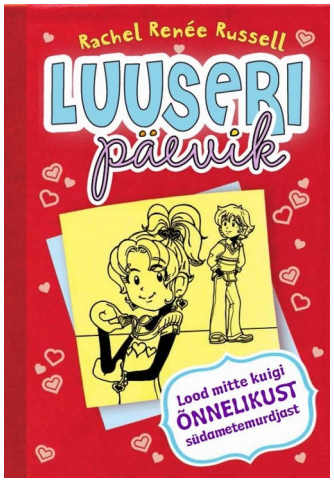

Rachel Renée Russelli sari „Luuseri päevik”

Nikki Maxwell on üks tavaline koolitüdruk, kellel on kaks parimat sõpra – Chloe ja Zoey. Raamatus on välja toodud ka populaarne ja rikas tüdruk Mackenzie, kes kiusab Nikkit. Raamatud räägivad Nikki ja ta sõprade seiklustest ja Nikki pereelust. Raamatut lugedes saab lugeja näha ka Nikki mõtteid ja tundeid.

Selle sarja raamatuid on ka meie kooli raamatukogus olemas!

R.J. Palacio „Ime”

August (Auggie) Pullman sündis moondunud näoga, mistõttu ta ei ole seni tavakoolis käinud. Nüüd läheb ta Beecheri erakooli viiendasse klassi ja kui teie olete kunagi koolis uus laps olnud, siis teate, kui raske see võib olla. Auggie on lihtsalt üks tavaline poiss, kellel on ebatavaline nägu. Aga kas ta suudab oma uusi klassikaaslasi veenda, et välimusele vaatamata on ta täpselt samasugune nagu nemad?

Raamat on meie kooli raamatukogus olemas!

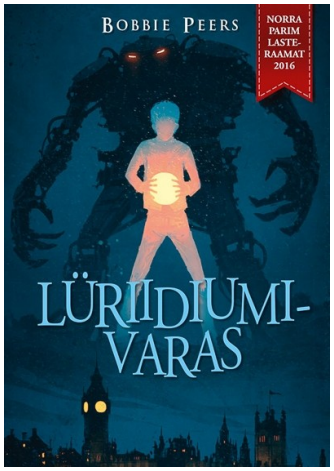

Bobbie Peers „Lüriidiumivaras”

William on elanud kaheksa aastat Norras varjunime all – miks, seda ta ei tea. See kõik pidi olema seotud tema vanaisa kadumisega. Nimelt algas kõik Võimatusega, maailma kõige keerulisema koodiga, mida kamp krüptolooge olid teinud üle kolme aasta ja mis oli jäänud lahendamata ka kõige osavamate koodimurdjate poolt. Üheteist-kümneaastane William lahendas koodi minuteid enne näituse sulgemist, tuues sellega tähelepanu sellele, mille eest nad olid aastaid inkognito olnud.
Norra kirjaniku Bobbie Peersi „William Wenton” raamatusarja esimene osa, mis on hinnatud 2016. aasta Norra parimaks lasteraamatuks.

Raamat on meie kooli raamatukogus olemas!

Teeme ise kaerahelbeküpsiseid!

õp Kristina Stojakina

Maailma lihtsaimad banaani-kaerahelbeküpsised. Vaja läheb vaid kolme koostisosa: banaani, kaerahelbeid ja šokolaadi. Võib kasutada nii tavalisi kui kiirkaerahelbeid, või mõlemaid koos nagu retseptis (tekstuuri lisamiseks). Kooli toidupakist saadud kaerahelbeid saab selle retsepti juures väga edukalt kasutada. Meeldivad nii väikestele kui suurtele ja on lisaks maitsvad ja tervislikud.

Koostisosad:

2 banaani

1,5 dl kiirkaerahelbeid

1 dl kaerahelbeid

šokolaadi

Valmistamine:

Koori banaanid, pane kaussi ja suru kahvli või pudrunuiaga pudruks. Lisa kaerahelbed ja sega ühtlaseks. Seejärel purusta šokolaad noaga väikesteks tükkideks. Lisa segule ja sega ühtlaseks. Jäta segu seisma umbes 10–20 minutiks, nii muutuvad kaerahelbed pehmemaks. Kata ahjuplaat küpsetuspaberiga. Kuumuta ahi 175 kraadini. Tõsta ahjuplaadile väikeseid tainapalle. Küpseta 175-kraadises ahjus umbes 15 minutit, kuni kaerahelbeampsud on kergelt kuldsed. Naudi soojalt või külmalt näiteks koos piimaga!

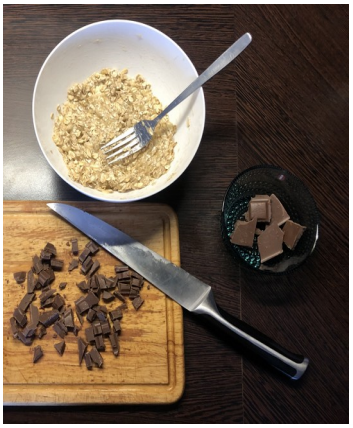

Banaani-kaerahelbeküpsiseid küpsetasid koduses kodunduse tunnis ka 9. klassi õpilased.

Anna, 9.c

Kädi, 9.c

Karolin, 9.c

Triinu-Liisu, 9.b

10. klassi õpilased tegid õunast luiki

Nele-Liis Peters

Kolm vaprat 10. klassi õpilast osales väljakutses teha õunast luik. See õnnestus neil suurepäraselt. Kes julgeb, teeb järele! Õpetuse leiab Youtube´ist (How to Make an Edible Apple Swan!).

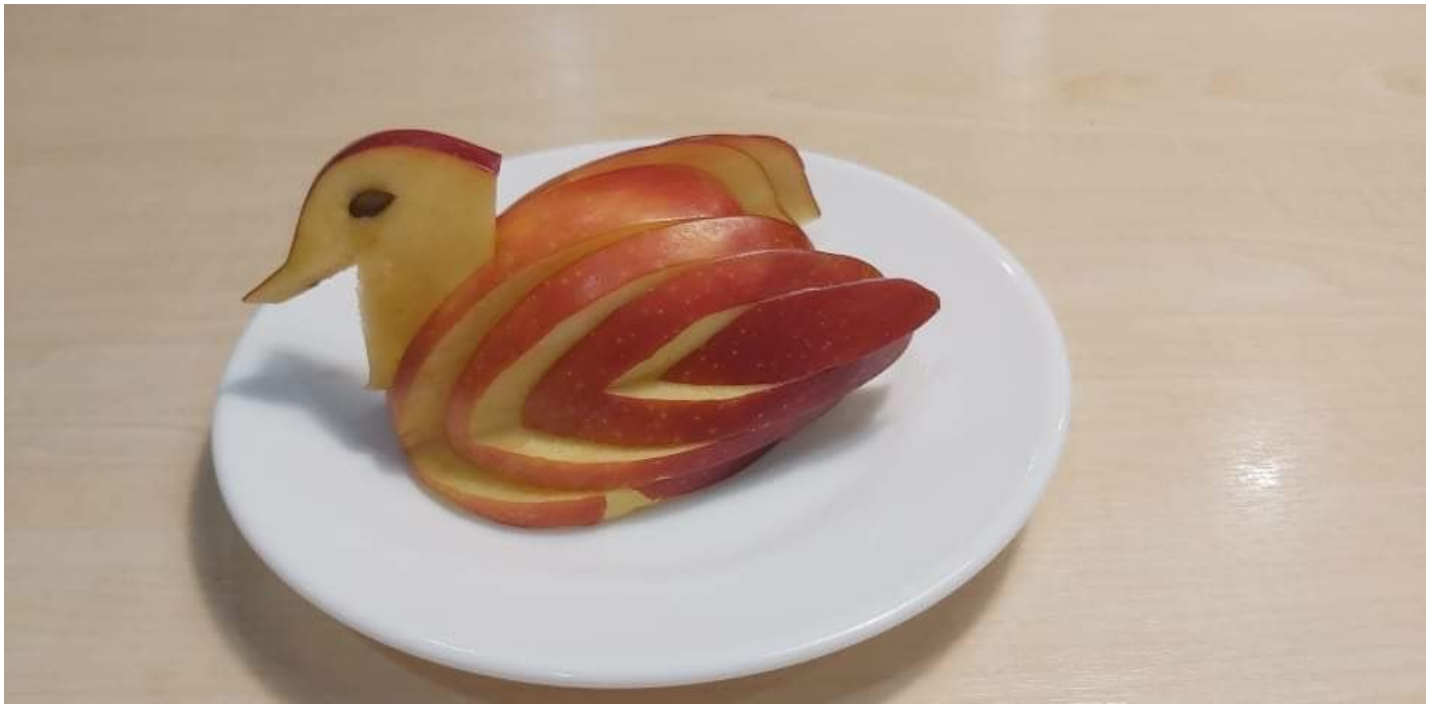

Autor: Harri Põldsaar

Autor: Egert Ojamaa

Autor: Caroly Kuningas

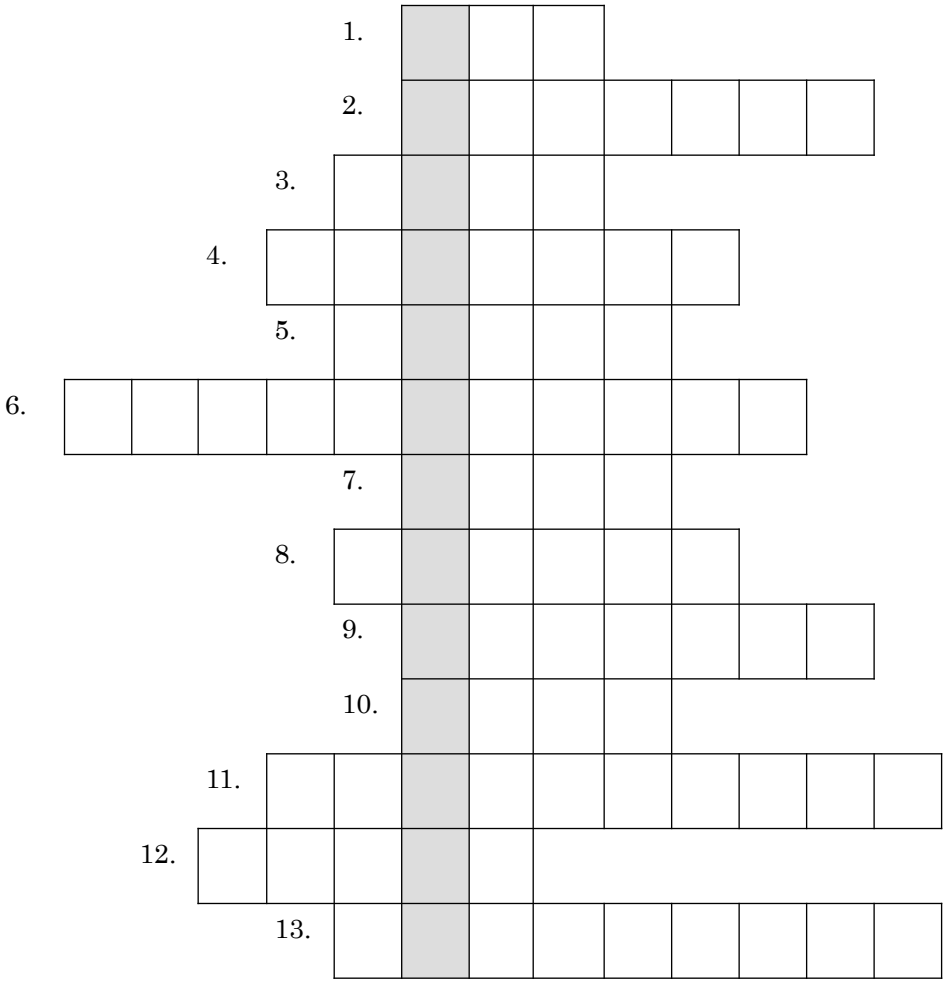

1. R.J. Palacio noorteraamatu pealkiri
2. Raamat „... päevik”
3. Lind, mida saab õunast lõigata
4. Meie kooli uue inglise keele õpetaja perekonnanimi
5. Raamat „Lüriidiumi...”
6. Koht, kus asus sõbranädalal kirjakast
7. Mitu koostisosa on kaerahelbeküpsiste retseptis?
8. 7.b klassis käiva andeka kunstniku eesnimi
9. Riik Okeaanias, kus asub Tanna saar
10. TJG 1. lennu vilistlase eesnimi
11. Sõbranädala ühe päeva teema
12. 3.c klassi klassijuhataja eesnimi
13. Käsitööõpetaja perekonnanimi

NB! Kolm esimest, kes saadavad ristsõna vastuse aadressile koolileht.meil@gmail.com, saavad auhinna.

JÄRGMISES NUMBRIS:

- Kokandusduellis uued hõrgutised
- Meisterdame ja küpsetame juhendi järgi
- Intervjuu uue põneva vilistlasega
- Pikem intervjuu õp Ester Meerjaga